



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

**Juris Canonici Theoria Et Praxis, Ad Forum Tam  
Sacramentale quàm contentiosum, tum Ecclesiasticum,  
tum Seculare**

**Cabassut, Jean**

**Lugduni, 1698**

V. De mutuo.

---

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62355](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62355)

rando ex carceris detentione viro se obligaverit, non juvabitur Vellejano. Antonius Faber in suo Codice, lib. 4. tit. ad Senatufc. Vellejan. Chenutijs centur. 1. quæst. 52. Bacquetus tract. de jurib. justit. cap. 21. num. 123. Charondas responforum lib. 11. cap. 38. Brodeus in Louetum, lit. A, cap. 9. alique plerique multa diverfarum Curiarum Senatufconfulta congerentes. Quorum ratio in primis pietate fundatur: si enim Vellejanum ceflat ob causam pietatis in manumittendo fervo, l. penult. C. ad Vellejan. & in danda non folùm propria filia, fed etiam extranea, l. ult. C. cod. quantò major est pietatis obligatio in educendo è carcere proprio marito? Hoc tamen intelligendum de incarceratione ob causam criminis, non verò ob folùm pecuniarium debitum, ut docet Faber loco cit. definit. 16. Hoc enim casu, non autem priore, potest vir de carcere egredi per bonorum ceflionem. Præterea facilè nimis fraus Vellejano fieret ad fpoliandam uxorem; hoc enim fine creditores virum capi & carceri mancipari curarent, ut opes uxoris ad fe traherent. Hæc Despeiffæus dictæ loco, num. 13. Graves tamen multi Gallicani Jurifconfulti hanc diftinctionem nullatenus admittunt, inter quos Chopinus comment. ad confuetudines Parifienfes, lib. 2. artic. 17. afferit uxorem quæ pro-viro debendi reo, ideoque in carcere detento fatifdederit, ut cum in libertatem afferat, etiam nullà factâ Vellejani renunciatione, ita obligari, ut non admittatur ad impetrandam per Principis literas fidejufforij nexus relaxationem: idque adstruit tum adducto Supremæ Curie Parifienfis Judicio, tum Justinianæ Authenticâ *Si captivi*, C. de Epifcop. & Cler. per quam etiam minor obligatur bonorum propriorum diftractione captivi patris redemptioni.



## CAPUT V.

## De Mutuo.

I. **C**ONTRACTUM qui re perficiuntur, quatuor genera funt: Mutuum, Depositum, Commodatum, Pignus. De mutuo uberior est difputatio tractanda ad ufurarum cognitionem, quæ occasione mutui nascuntur. Sic verò defini potest, ut fit Contractus quo rei dominium transfertur in accipientem cum onere & obligatione reddendi similem in specie & bonitate. Aut quod eodem recidit, ut fit largitio rei in quantitate certa consistentis, cum spe tantumdem recipiendi, non in specie, sed in genere. Genus à Jurifconfultis hoc loco dicitur, quod propriè Philofophi speciem vocant, ut communiori conceptu frumentum, oleum, vinum. Speciem verò illi dicunt quod Philofophi nomine

nomine individui exprimunt, ut hoc numero frumentum, oleum, vinum. Materia itaque circa quam versatur mutuum, est res usu consumptibilis, in quantitate certa consistens, hoc est definito pondere, ut est massa metalli, lanae, foeni; vel numero, ut nummi, pecudes; vel mensurâ, ut triticum, vinum, oleum, panni, tela.

I. Cumque ordinaria materia quae mutuo datur, sit res usu consumptibilis, transfertur ejus dominium in accipientem hac lege, ut aliud aequivalens reddat. Itaque dicitur mutuum, quia de meo tuum fit, l. 2. D. si cert. per. Inde fit ut res semel mutuo tradita, quocumque modo pereat, ipsi mutuuario, non verò creditori pereat, quanvis casu & sine culpa mutuarii pereat, qui non minus tenebitur post rei mutuae qualemcumque jacturam, rem similis generis creditori ex pacto reddere, l. *Incendium*, C. si cert. per. Et cum augmentum rei, vel decrementum domino rei cedat, si res credita, seu mutuata melior, aut deterior evadat, id omne cedit in lucrum aut jacturam debitoris. Quatenus mutuo transfertur traditae rei dominium, eo ipso differt à contractibus qui solo consensu, quanvis re nondum tradita, perficiuntur, ut sunt emptio, locatio: & differt quoque à commodato & deposito, quibus re tradita, dominium non transfertur. Hoc etiam distinguitur à commodato, quia in commodato res eadem tradenti restituenda est, quemadmodum & in contractu locationis, & ut plurimum in deposito: & differt à permutacione, in qua res alia, eaque diversi generis rependitur. Quod si res de sua natura usu consumptibilis alteri tradatur ad tempus, ut eadem specie ac numero reddatur, ut si tradatur alteri pecuniae vel tritici quantitas non ad usum consumptibilem, sed ad alium usum legitimum, ut puta ad ponendum loco pignoris; si id fiat cum pretii conventionione, erit locatio; si verò gratis, erit commodatum, sed nullatenus mutuum.

III. Civilis actio ex mutuo confurgens vocatur *Conditio certi*, de qua tractant Digestorum & Codicis tituli *Si certum petatur*.

IV. Porro cum contrahatur mutuum in solius accipientis gratiam, necesse est esse gratuitum, praecipiente sic Domino, Lucæ 6. *Mutuum date nihil inde sperantes*. Alioqui esset injustum & usurarium. Hac ratione sic admonet Sanctus Augustinus in psal. 36. concione 3. *Si faveraveris homini, id est si mutuo dederis pecuniam tuam, à quo plusquam dedisti expectes, non pecuniam solum, sed aliquid plus quam dedisti, sive illud triticum sit, sive vinum, sive oleum, sive quodlibet aliud; si plusquam dedisti expectes accipere, fenerator es, & in hoc improbandus*. Et habetur 14. quaest. 3. cap. *Si faveraveris*.